

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžr/155/2016
Identifikačné číslo spisu: 7013200190
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7013200190.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu: Ing. O. G., bytom D.-A., Na D. XX, zast. advokátom JUDr. Františkom Kočkom, AK Košice, Pribinova 8, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, odbor opravných prostriedkov, Košice, Komenského 52, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Katastrálneho úradu v Košiciach zo dňa 17.12.2012 č. k. Co 13/2010/Be-12, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S 16/2013- 56 zo dňa 27. apríla 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S 16/2013- 56 zo dňa 27. apríla 2016 z m e ň u j e tak, že rozhodnutie Katastrálneho úradu v Košiciach zo dňa 17.12.2012, č. k. Co 13/2010/Be-12, z r u š u j e a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 140,- eur na účet právneho zástupcu žalobcu: JUDr. František Kočka, advokát, AK Košice, Pribinova 8, v lehote 30 dní.

Odôvodnenie

I.

Rozhodnutie krajského súdu

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom č.k.7S 16/2013- 56 zo dňa 27. apríla 2016 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Katastrálneho úradu v Košiciach zo dňa 17.12.2012, č. k. Co 13/2010/Be-12, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie. Žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že rozhodnutím Katastrálneho úradu v Košiciach zo dňa 17.12.2012, č. k. Co 13/2010/Be-12, Katastrálny úrad v Košiciach podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Správy katastra

Košice-okolie č. C 17/2010/Kap. zo dňa 17.09.2010, ktorým nebolo vyhovené námietke žalobcu doručenej komisii na obnovu evidencie pozemkov a právnych vzťahov k nim dňa 27.10.2009, smerujúcej proti výpisu z návrhu katastra obnovenej evidencie pozemkov v katastrálnom území (k.ú.) D..

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že predmetom tejto námietky boli chýbajúce parcely č. 516/11, č. 522/8 a č. 519/1 v zaslanom výpise z návrhu registra, ktorých je vlastníkom na základe Osvedčenia o dedičstve sp. zn. D 1157/98 a Darovacej zmluvy sp. zn. V 536/2006 žalobca a jej prílohou boli výpisy z listov vlastníctva č. XXX, č. XXX a č. XXXX k. ú. D.. Dňa 26.11.2009 bolo komisii doručené doplnenie námietky, ktorého prílohou bola identifikácia parciel vydaná Správou katastra pod č. zákazky 6506/09 zo dňa 05.11.2009. Žalobca žiadal o doplnenie vynechaných parciel do registra v danom katastrálnom území v zmysle zák. č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v platnom znení.

Z obsahu administratívneho spisu krajský súd zistil, že podaním zo dňa 26.10.2009, doručeným Obecnému úradu v D. dňa 27.10.2009, vzniesol žalobca k návrhu ROEP námietku, že po nahliadnutí do katastrálnej mapy k. ú. D. predmetné parcely č. 516/11, č. 522/8 a č. 519/1, ktorých je spoluvlastníkom, neboli nájdené na katastrálnej mape, ktorá je na nahliadnutie na Obecnom úrade v D.. K námietke priložil LV č. XXX, č. XXX a č. XXXX, ako aj kópiu odpovede Katastrálneho úradu v Košiciach zo dňa 05.04.2006 na ním predloženú žiadosť o reklamáciu duplicity listov vlastníctva. Z uvedenej odpovede je zrejmé, že predmetné parcely budú identifikované v rámci konania obnovenej evidencie pozemkov. Zároveň pripojil aj snímky z katastrálnej mapy registra E aj C dotknutého územia, z ktorých je zrejmé, že v mape registra C došlo k zmene číslovania predmetných parciel aj k zmene vlastníkov bez jeho vedomia a súhlasu. Preto žiadal o vykonanie nápravy v predmetnej veci formou zrušenia vlastníctva v registri C a zápisu jeho vlastníckych práv v rámci konania ROEP.

Zo zápisu zo zasadnutia komisie ROEP v obci D., ktoré sa konalo dňa 09.02.2010 mal krajský súd preukázané, že pokiaľ ide o námietku žalobcu, komisia po prešetrení a zaujatí stanoviska spracovateľkou Ing. K. E. navrhla správnomu orgánu podľa § 7 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z. z. vydať rozhodnutie, ktorým sa námietke nevyhovuje, keďže predmetné parcely sú majetkovo-právne vysporiadané v registri C KN v celosti. Žiadosť bola odstúpená Správe katastra Košice-okolie na vydanie rozhodnutia.

Zo stanoviska spracovateľky Ing. K. E. - geodetické práce zo dňa 11.01.2010 k námietke žalobcu krajský súd zistil, že parc. č. 519/1 nie je predmetom konania, pretože nie je uvedená na výpise vlastníka. Jedná sa o parcelu zapísanú v celosti 1/1 čiže 100 % na E LV č. XXXX a z uvedeného dôvodu nie je predmetom konania. Zostáva zapísaná na LV č. XXXX, v grafickej časti je vykreslená, v hornej časti je časť pôvodnej výmery v parcele C KN 516/30 zapísanej na LV č. XXX na obec D.. Po ROEP dôjde k zmene pôvodnej výmery podľa PKV z 9121 na 8422 m² na základe grafického zobrazenia. Pokiaľ ide o parcely č. 516/11 a č. 522/8, ide o pridelové parcely nadobudnuté na základe výmeru o vlastníctve pôdy č. 1698/49 v prospech prídelcov O. G. a manželka I., rod. K., ktoré následne dedením nadobudol vlastník. V pôvodnej mape poskytnutej na spracovanie grafickej časti ROEP je parc. č. 516 zobrazená v celosti a knihovaná iba v pozemkovo-knižnej vložke č. 44 ako tzv. konfiškát, parc. č. 522 je podlomená na časti 522/1 - 522/8. Pôvodná parc. č. 522/8 je knihovaná v pozemkovo-knižnej vložke 466 o výmere 8,1062 ha ako konfiškovaná pre účely pozemkovej reformy. Počas spracovania ROEP boli písomne žiadané akékoľvek grafické podklady delby týchto konfiškovaných parciel zo štátnych archívov. Napriek uvedenému grafické podklady k týmto parcelám poskytnuté neboli, keďže sa v archívoch nenachádzajú. V štátnom archíve v Košiciach sa nachádzajú len písomné originály výmerov o vlastníctve pôdy bez grafického podkladu o spôsobe, smere delby, konečných výmerách jednotlivých parciel, tzn. konečný pridelový plán vo forme napríklad geometrického plánu a výkazu plôch pre evidenciu katastra a knihový súd. Vlastníkom predložené snímky z katastrálnej mapy neobsahujú konkrétnu delbu predmetných pridelových parciel č. 516/11 a č. 522/8. Predložená identifikácia parciel č. 522/8 je vyhotovená na základe zhody čísel parciel v pozemkovej knihe - parcela prídel 522/8 o výmere 2,0267 ha je identifikovaná ako časť C KN parc. č. 516/10 o výmere 14,3031 ha, pričom podľa grafickej identifikácie sa jedná o UO parcelu č. 522/8 z pozemkovo-knižnej vložky č. 466 o výmere

8,1069 ha ako konfiškát. Grafická výmera parcely je 8,1189 ha. Na základe uvedenej výmery je zrejmé, že predložená identifikácia nie je jednoznačná a je založená len na dedukcii podľa parcelných čísel. Ak by to aj bola pravdivá dedukcia, predmetná parcela C KN 516/10 sa nachádza v celosti 1/1 na 100 % na LV č. XXXX, ktorej vlastníkom je Slovenský pozemkový fond. Na základe uvedeného je potrebné stanovisko Slovenského pozemkového fondu ako vlastníka, pričom nie je možná náprava cestou spracovania ROEP, keďže sa jedná o parcelu, ktorá nie je predmetom konania.

Predložená identifikácia parcely č. 516/11 je vyhotovená vymenovaním vysporiadaných C KN parciel z LV č. XXX a LV č. XXXX, nachádzajúcich sa podľa grafického zobrazenia na pôvodnej parcele UO č. 516 pozemkovo-knižnej vložky č. 44 v celosti bez akejkoľvek del'by. Nie je teda taktiež jednoznačne identifikovaná poloha, jedná sa iba o dedukciu nepodloženú jasnými grafickými dôkazmi. Na základe dostupných podkladov nie je možné v rámci spracovania ROEP jednoznačne graficky identifikovať predmetné parcely. Podľa metodického návodu na spracovanie ROEP č. MN 74.20.73.47.00 samotná prídellová listina nie je dostatočný podklad na založenie vlastníctva. Ak niekto deklaruje svoje vlastníctvo čistým výmerom, nie je ho možné do registra zapísať, ale môže byť len jedným z podporných podkladov na konanie podľa § 11. V prípade, ak by aj vlastník preukázal dôkazmi jednoznačne polohu uvedených parciel, pričom by sa jednoznačne preukázala poloha pred vysporiadanými C KN parcelami, ani na základe takýchto dôkazov by nebolo možné vykonať nápravu v rámci konania o ROEP. ROEP nemôže vykonať zmenu vlastníctva na už vysporiadaných parcelách v E KN alebo C KN registri. Zmenu vlastníctva na už založených a vysporiadaných C KN parcelách je možné vykonať iba rozhodnutím príslušného súdu alebo inými právoplatnými právnymi postupmi.

Rozhodnutím zo dňa 17.09.2010 č. C-17/2010/Kap. Katastrálny úrad v Košiciach, Správa katastra Košice vydal rozhodnutie, ktorým podľa § 7 ods. 3 zákona Národnej rady SR č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov námietke žalobcu v už vyššie uvedenom zmysle nevyhovelo.

Krajský súd konštatoval, že súčasťou administratívneho spisu okrem uvedeného sú výpisy z LV č. XXX, XXX, XXXX k. ú. D., grafické prílohy, výmer poverenictva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave vydaný podľa nariadenia č. 104/1946 Sb. nariadení SNR o vlastníctve pôdy zo dňa 16.05.1949, z ktorého vyplýva, že do vlastníctva O. G. a manželke I., rod. K. boli pridelené poľnohospodárske nehnuteľnosti v k. ú. D. v celkovej výmere 2,0267 ha, ktoré v prídellovom pláne sú označené ako vložka č. 446, parc. č. 522/8 - roľa o výmere 2,0267 ha. Výmerom zo dňa 18.06.1948 boli právnym predchodcom žalobcu pridelené do vlastníctva nehnuteľnosti v celkovej výmere 1,0000 ha v prídellovom pláne označené ako vložka č. 480 a 467, parc. č. 520/5 roľa o výmere 1,0000 ha. Výmerom zo dňa 16.05.1949 boli právnym predchodcom žalobcu do vlastníctva pridelené nehnuteľnosti o celkovej výmere 0,9891 ha, ktoré v prídellovom pláne sú označené ako pozemkovo-knižná zápisnica č. 44, parc. č. 516/11 - roľa o výmere 0,9891 ha. Uvedené skutočnosti vyplývajú z prídellovej listiny zo dňa 07.09.1957, vydanjej ONV v Košiciach.

Súčasťou administratívneho spisu je aj opravený a doplnený návrh prídellového plánu zo skonfiškovaných pôdohospodárskych majetkov v k. ú. D. bývalých vlastníkov Dr. B. B. a J. B. zo dňa 15.06.1948 č. 3298/48 a konečný prídellový plán zo dňa 26.05.1955 skonfiškovaných poľnohospodárskych majetkov v k. ú. D. bývalých vlastníkov Dr. B. B. a spol. a Dr. A. K. a spol., G. Z. a spol. a I. S. a spol., v ktorom sú zaznamenaní ako prídeltcovia právní predchodcovia žalobcu pod bodom 14, kde je uvedená výmera pridelených nehnuteľností 0,9891 ha.

Z výpisu z LV č. XXXX k. ú. D. vyplýva, že na tomto je evidovaná parc. č. 519/1 - orná pôda o výmere 9121 m², ku ktorej je ako spoluvlastník vedený O. G. na základe darovacej zmluvy, pričom ide o nehnuteľnosti pôvodne vedené v pozemkovo-knižnej vložky č. 428 a vlastníctvo na tomto LV je uzavreté na 100 %. Žalobca je rovnako ako spoluvlastník nehnuteľnosti vedený aj na LV č. XXX a XXX, ktoré LV boli vytvorené na základe výmeru č. 1698/49 zo 16.05.1949 a týkajú sa parciel č.

516/11 v pôvodnej výmere 9891 m² a č. 522/8 v pôvodnej výmere 20 267 m². Aj vlastníctvo na týchto LV je uzavreté na 100 %.

Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v konaní o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 180/1995 Z.z.), citujúc právnu úpravu ustanovenú § 1 ods. 2 v spojení s § 2 ods. 3 vyhlášky ÚGKK SR č. 157/1996 Z. z., s § 3 ods. 3, 4, 7 zák. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 162/1995 Z. z. alebo katastrálny zákon), postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupu správnych orgánov a dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby.

Krajský súd dospel k záveru, že oba správne orgány postupovali v súlade s platnou právnou úpravou, a preto aj preskúmané rozhodnutia žalovaného i správneho orgánu prvého stupňa sú zákonné. Podľa názoru súdu v správnom konaní bol dostatočne zistený skutkový stav veci a na jeho základe bol vyvodený aj správny právny záver, s ktorým sa súd stotožňuje.

Vyhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti krajský súd konštatoval, že v danom prípade je nesporné, že právní predchodcovia žalobcu nadobudli vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam na základe výmerov vydaných poverením pôdohospodárstva a pozemkovej reformy podľa § 1 ods. 1 nariadenia č. 104/1946 Sb. nariadení SNR zo dňa 16.05.1949 č. 1698/49 a zo dňa 18.06.1948 č. 3298/1948. Z uvedených listín vyplýva, že v k. ú. D. boli právnym predchodcom žalobcu do vlastníctva pridelené nehnuteľnosti, ktoré boli pôvodne vedené v pozemkovo-knižnej vložke č. 446 ako parc. č. 522/8 - roľa o výmere 2,0267 ha, v pozemkovo-knižnej zápisnici č. 44 ako parc. č. 516/11 roľa o výmere 0,9891 ha a v pozemno-knižnej zápisnici č. 480 a 467 ako parc. č. 520/5 - roľa o výmere 1 ha. Pokiaľ ide o parc. č. 519/1, túto nadobudol žalobca titulom darovacej zmluvy v roku 2006. Z vykonaných dôkazov tiež vyplýva, že pokiaľ ide o parc. č. 519/1 evidovanú na LV č. XXXX, táto bola vychádzajúc z LV vyhotoveného v roku 2009 evidovaná vo výmere 9121 m² a vychádzajúc z LV vyhotoveného v roku 2012 vo výmere 8443 m². Vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti na uvedenom LV je vykázané a uzavreté na 100 %, pričom žalobca je podielovým spoluvlastníkom tejto nehnuteľnosti v pomere 1 k celku. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení je nesporné, že pokiaľ ide o túto parcelu, nemožno ju pojať ako predmet konania ROEP, keďže nejde o parcelu v zmysle citovaných zákonných ustanovení. Tak, ako to vyplýva aj z napadnutého rozhodnutia, jej výmera bola zmenená na grafickú výmeru na základe grafického zobrazenia v zobrazovacom systéme zo dňa 21.10.2009, pričom z uvedenej identifikácie vyplýva, že časť parcely E KN č. 519/1 je prekrytá časťou parcely C KN č. 516/30, ktorá je vo vlastníctve obce D.. Uvedená skutočnosť však vzhľadom na citované zákonné ustanovenia nemá za následok to, že by predmetná parcela mala byť predmetom konania ROEP a tak, ako to vyplýva aj z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, pokiaľ žalobca namieta zníženú výmeru, túto nezrovnalosť je možné odstrániť cestou správy katastra, resp. cestou občiansko-právneho konania pred súdom.

Žalobné námietky žalobcu týkajúce sa parcely č. 516/11 a parc. č. 522/8 v k. ú. D. považoval krajský súd za neopodstatnené s poukazom na tú skutočnosť, že aj keď podľa identifikácie parciel tieto nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXX a č. XXX k. ú. D., ktoré sú vedené bez majetkovej podstaty, tieto nebolo možné pojať ako predmet ROEP s poukazom na závery spracovateľa návrhu ROEP, z ktorých vychádzali aj správne orgány pri vydaní napadnutých rozhodnutí. Z dôkazov, ktoré sa nachádzajú v administratívnom spise totiž nepochybne vyplýva, že parcely uvedených parcelných čísel tak, ako boli právnym predchodcom žalobcu pridelené prídelovými listinami, nie sú totožné s parcelami uvedených parcelných čísel podľa predložených identifikácií parciel. Vlastníctvo v týchto nehnuteľnostiach, ako sú uvedené v citovaných LV je uzavreté ako celok, čo je dôvodom preto, aby neboli predmetom ROEP. I napriek tomu, že tieto LV sú hluchými LV, nehnuteľnosti nemôžu byť predmetom ROEP predovšetkým z dôvodu, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že tieto nie sú zhodné s parc. č. 516/11 a 522/8 uvedenými vo výmere o vlastníctve pôdy tak, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a že identifikácia týchto parciel nie je jednoznačná a je založená

iba na zhode parcelných čísel, ktoré inak nie sú totožné. Identifikáciu predmetných parciel nebolo možné jednoznačne určiť pre nedostatok grafických podkladov s tým, že tie grafické podklady, ktoré sa správnym orgánom z už uvedených archívov zabezpečiť podarilo, neboli pre vyhovenie námietke žalobcu postačujúce. Vychádzajúc z uvedeného aj tieto parcely nebolo možné v rámci spracovania ROEP jednoznačne identifikovať, a preto sa nestali predmetom ROEP.

Krajský súd po zvážení všetkých uvedených skutočností a na ich základe v súlade s cit. zákonnými ustanoveniami žalobu žalobcu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O. s. p., v zmysle ktorého neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

II.

Odvolanie žalobcu

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie Katastrálneho úradu v Košiciach z 17.12.2012, č.k.Co 13/2010/Be-12, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov konania.

Žalobca v dôvodoch odvolania namietal, že krajský súd ani správne orgány náležite nezistili skutkový stav veci a nevyporiadali sa so všetkými námietkami žalobcu ako účastníka konania.

Nesúhlasil s argumentáciou krajského súdu vo vzťahu k parc. č. 519/1, že uvedený pozemok nemožno pojať ako predmet konania ROEP, považujúc záver súdu prvého stupňa v rozpore so zápisom na LV č. XXXX k. ú. D.. Považoval za nelogické, aby tá istá parcela raz mohla byť predmetom ROEP a inokedy nie, keď podľa zápisu na LV XXXX, Z XXXX/XX z 26.04.2011 - zápis ROEP rozhodnutie C 4/2011/Kap - č. 37/11, bola výmera predmetnej parcely znížená z 9121 m² na 8443 m² práve v konaní ROEP.

Vo vzťahu k parc. č. 522/8 žalobca namietal, že nie je pravdou, že túto nie je možné určiť geometricky ani polohovo, keď v grafickom pláne na rozdelenie pôdohospodárskych majetkov z 01.09.1948 je táto jednoznačne zakreslená na meno G.. Tvrdil, že skutočnosť, že na pozemkovo knížnej mape je zobrazená len parcela č. 516 neznamena, že parc. č. 516/11 nie je polohovo a geometricky určiteľná. Parc. č. 522/8 a 516/11 sú uvedené v konečnom prídelovom pláne a dôkazy ním predložené sú hodnoverné a žiadne iné dôkazy, ktoré by spochybňovali ich závery predložené neboli. Žalobca nesúhlasil ani s názorom žalovaného, že vlastníctvo žalobcu k predmetným parcelám je preukazované len výmermi o vlastníctve pôdy, keď toto je preukázané aj inými dôkazmi.

Žalobca zdôraznil, že pokiaľ správne orgány mali pochybnosti o listinných dôkazoch predložených žalobcom, mali vykonať výsluch svedkov, prípadne iné dôkazy na náležité zistenie skutkového stavu.

Poukazom na právnu úpravu zákona č. 180/1995 Z. z. a správneho poriadku, ktorú v odvolaní citoval, žalobca ďalej namietal, že nezaradením parciel č. 519/1, 522/8 a 516/11 do návrhu registra obnovenej evidencie pozemkov v k. ú. D. mu odňali právo v konaní ROEP preukázať, že je vlastníkom týchto pozemkov.

Žalobca tiež zdôraznil, že účelom konania ROEP má byť usporiadanie vlastníctva k pozemkom a nie odoberanie vlastníctva. Výslovil názor, že v konaniach, ktoré predchádzali vydaniu napadnutých rozhodnutí správnych orgánov v oboch stupňoch neboli dodržané základné zásady správneho konania a konania ROEP, najmä keď správne orgány nespolupracovali s účastníkmi konania pri príprave zostavenia ROEP a nezohľadnili všetky podklady potrebné na zostavenie ROEP.

Záverom žalobca namietal, že rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho

orgánu nespĺňajú zákonné požiadavky na riadne odôvodnenie rozhodnutia, keď z nich jasným a zrozumiteľným spôsobom dôvody rozhodnutia nie sú dostatočne zrejmé.

III.

Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu

K odvolaniu žalobcu sa žalovaný vyjadril tak, že navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. S odvolacími dôvodmi žalobcu nesúhlasil.

V dôvodoch vyjadrenia žalovaný zopakoval skutkové okolnosti veci sa týkajúcej, poukázom na dôvody rozhodnutia krajského súdu vo vzťahu k jednotlivým parcelám. Tiež poukázal na to, že aj krajský súd sa stotožnil so správnymi závermi správneho orgánu. Zastával názor, že žalobou napadnuté rozhodnutia správnych orgánov v oboch stupňoch boli vydané vecne správne a v súlade so zákonom.

IV.

Konanie pred odvolacím súdom

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len S.s.p.) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania žalobcu (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a § 492 ods. 2 S.s.p.), odvolania prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a s § 492 ods. 1 S.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Katastrálneho úradu v Košiciach zo dňa 17.12.2012 č. k. Co 13/2010/Be-12.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného (jeho právneho predchodcu) a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť preskúmaného rozhodnutia napadnutého žalobou.

Predmetom preskúmaného konania v danej veci bolo rozhodnutie Katastrálneho úradu v Košiciach zo dňa 17.12.2012 č. k. Co 13/2010/Be-12, ktorým odvolací správny orgán podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Správy katastra Košice-okolie č. C 17/2010/Kap. zo dňa 17.09.2010, ktorým nebolo vyhovené námietke žalobcu doručenej komisii na obnovu evidencie pozemkov a právnych vzťahov k nim dňa 27.10.2009, smerujúcej proti výpisu z návrhu katastra obnovennej evidencie pozemkov v katastrálnom území D..

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozsudku, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Najvyšší súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť. Predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným. (§ 247 ods. 2, 3 O.s.p.).

Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namietá nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa v danej veci v procese súdneho prieskumu žalobou napadnutého rozhodnutia náležite nepostupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie, keď súdny prieskum rozhodnutia napadnutého žalobou nevykonával v súlade s platnou právnou úpravou na vec sa vzťahujúcou. Odvolací súd po vykonaní súdneho prieskumu preskúmaného rozhodnutia Katastrálneho úradu v Košiciach zo dňa 17.12.2012, č. k. Co 13/2010/Be-12, v spojení s rozhodnutím Správy katastra Košice-okolie č. C 17/2010/Kap. zo dňa 17.09.2010, pri aplikácii zákonnej úpravy ustanovenej v zákone č. 180/1995 Z. z. dospel k inému záveru ako súd prvého stupňa, a to, že žalobné námietky žalobcu boli dôvodné k vyhovneniu žalobného návrhu, keďže spochybnili správnosť a zákonnosť preskúmaného správneho rozhodnutia a postupu mu predchádzajúceho.

V.

Právne posúdenie odvolacím súdom

Podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

V zmysle čl. 1 ods. 1 prvá veta ústavy je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát. Základnou premisou materiálneho právneho štátu prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, ako aj každý jednotlivec musí konať tak, ako určuje právny poriadok. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu prezentoval v právnom názore: „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasti okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodíť z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôraz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorými boli priznané“ (ÚS 17/1999, Nález z 22. septembra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365; zhodne I.ÚS 44/1999, Nález z 13. októbra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382, I.ÚS 10/98“). (I.ÚS 54/02. Nález z 13. novembra 2002. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 2002 - II. polrok, s. 750).

Z uvedeného vyplýva, že pre zabezpečenie materiálneho právneho štátu je povinnosťou mocenských orgánov štátu konať a rozhodovať v súlade so zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právnymi záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

Správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverenú právomoc a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe, či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu, ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi.

Účelom zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov je v konaní o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim (ďalej len "konanie") zistiť dostupné údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim a na ich základe zostaviť a schváliť register obnovenej evidencie pozemkov (ďalej len "register"). Predmetom konania sú pozemky vymedzené plošne vlastníckymi vzťahmi alebo držbou (§ 3 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov - ďalej len katastrálny zákon), ktoré nie sú evidované alebo sú evidované neúplne podľa osobitných predpisov v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií (§ 8 ods. 1 písm. a/ a b/ a § 78 ods. 1 katastrálneho zákona) (ďalej len "pozemok"), ak v tomto zákone nie je ustanovené inak.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (Zákon č. 71/1967 Zb.), ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, alebo ak konanie neupravujú osobitné predpisy. (Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z.z.)

Podľa § 7 ods. 1, 3, 4 zákona č. 180/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.03.2013 správny orgán uverejní návrh registra počas 30 dní na verejné nahliadnutie na obvyklom mieste v obci (jej časti) spolu s poučením o možnosti podať námietky. Komisia súčasne doručí do vlastných rúk každému účastníkovi, ktorého miesto trvalého pobytu alebo sídlo je známe, výpis z návrhu registra týkajúci sa pozemkov, ktoré sú podľa zistených údajov v jeho vlastníctve alebo v správe 13) spolu s poučením o možnosti podať námietky. Komisia spolu s výpisom z návrhu registra doručí účastníkovi výzvu na zaplatenie príspevku na finančné zabezpečenie konania podľa § 10 ods. 2 a 4. Neznámych vlastníkov a vlastníčiek, ktorých miesto trvalého pobytu alebo sídlo nie je známe, zastupuje fond alebo správca, ak ide o lesné pozemky; komisia doručí fondu alebo správcovi výpis z návrhu registra.

Námietky posúdi komisia, ktorá si na tento účel vyžiada vyjadrenie toho, koho práva boli námietkou dotknuté a svedecké výpovede osôb oboznámených s miestnymi pomermi, a so svojím stanoviskom ich spolu predloží správne orgánu na rozhodnutie. Rozhodnutie o námietkach a o schválení registra je preskúmateľné súdom.

Na námietky podané po uplynutí lehoty uvedenej v odseku 2 a na námietky, ktoré neobsahujú odôvodnenie, komisia neprihliadne. Komisia o tejto skutočnosti písomne informuje toho, kto námietku podal.

Konanie o obnove evidencie nehnuteľností je technicky a právne zložitý proces, ktorý pozostáva z dvoch samostatných konaní, ktoré sú technicky a právne podmienené, a to z konania o zostavenie návrhu registra a z konania o schválení registra. Komisia v konaní o zostavenie návrhu registra o obnove evidencie nehnuteľností vypracuje návrh registra na základe údajov zistených podľa § 6 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z., teda z údajov poskytnutých nájomcami pozemkov, pozemkovými spoločenstvami alebo inými oprávnenými osobami, z katastrálneho operátu, štátnych archívov, z listín predložených účastníkmi konania, z výpovedí svedkov a z iných dôkazov získaných najmä pri prešetrovaní v obci a ďalších podkladov, pričom priebeh hraníc pozemkov v prírode sa spravidla nezisťuje. Proti tomuto návrhu je prípustné podať v zákonnej lehote námietky. Námietky posúdi komisia, ktorá si na tento účel vyžiada vyjadrenie toho, koho práva boli námietkou dotknuté a svedecké výpovede osôb oboznámených s miestnymi pomermi, a so svojím stanoviskom ich spolu predloží správne orgánu na rozhodnutie. Rozhodnutie o námietkach je preskúmateľné súdom.

V citovanej právnej norme ustanovenej v § 7 v spojení s § 3 ods. 2 písm. a/ uvedeného zákona zákonodarcu zveril do právomoci katastrálneho úradu rozhodovať o námietkach voči návrhu registra, pričom v tejto právnej norme ustanovuje podmienky a postup správneho orgánu v konaní o námietke oprávnenej osoby, z čoho vyplýva, že povinnosťou správneho orgánu je posudzovať splnenie zákonných podmienok pre rozhodnutie a za tým účelom vykonať dokazovanie a zistiť skutočný stav veci v súlade s ustanoveniami správneho poriadku. Správny orgán v konaní podľa zákona č. 180/1995 Z. z. postupuje v súlade s právnou úpravou ustanovenou v správnom poriadku, ktorá právna úprava zakotvuje pre správny orgán povinnosť zistiť vo veci usporiadania vlastníctva k niektorým pozemkom vo vzťahu k účastníkom konania skutočný stav (§ 32 ods. 1 správneho poriadku), za tým účelom si zaobstará dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia na základe dokazovania v súlade s § 34 správneho poriadku, v konaní postupovať v súčinnosti s účastníkmi konania v súlade s § 3 ods. 2, v spojení s § 33 ods. 1, 2 správneho poriadku.

Odvolací súd po preskúmaní žalobou napadnutých rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov mal preukázané, že správny orgán prvého stupňa ako aj žalovaný správny orgán (jeho právny predchodca) v preskúmvanej veci nepostupovali v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci nezistili správne skutkový stav a zo skutkových okolností nevyvodili správny právny záver, ktorý nie je ani podložený predloženým administratívnym spisom, a preto ich rozhodnutia nie je možné považovať za skutkovo a

právne správne. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa nepostupoval v súlade so zákonom, pokiaľ žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Pokiaľ zákonodarca v zákone č. 180/1995 Z. z. ustanovil postup príslušných správnych orgánov v konaní o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim v príslušnom obvode katastra a zistiť dostupné údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim a na ich základe zostaviť a schváliť register obnovennej evidencie pozemkov, vyjadril tým svoju vôľu usporiadať vlastnícke vzťahy vo vymedzenom obvode katastra.

Z uvedených dôvodov odvolací súd v danej veci nemohol súhlasiť s preskúmanými rozhodnutiami správnych orgánov oboch stupňov, považujúc i konanie, ktoré predchádzalo ich vydaniu, za nedostatočné a v rozpore s cieľom zákonodarcom sledovaným uvedeným zákonom.

Vychádzajúc zo skutkových podkladov vyplývajúcich z administratívneho spisu neobstojí tvrdenie žalovaného, že vo vzťahu k parc. č. 519/1, tento pozemok netvorí predmet ROEP-u v danom prípade, pretože vlastníctvo k nemu je usporiadané na LV XXXX k. ú. D. na 100%, pričom skutkové zistenia potvrdzujú rozdielnosť výmery uvedeného pozemku. Dokazovanie v danom prípade nie je možné preniesť len na žalobcu ako účastníka konania, ale v súčinnosti s ním a správou katastra zistiť skutočný stav veci.

Odvolací súd sa nemohol stotožniť ani s argumentáciou Katastrálneho úradu v Košiciach uvedenou v preskúmanom rozhodnutí, resp. žalovaného správneho orgánu uvedenou vo vyjadrení k žalobe vo vzťahu k parc. č. 516/11 a 522/8. Pokiaľ spracovateľ návrhu registra nemohol prihliadať na grafický plán vyhotovený 01.09.1948, ktorý nebol akceptovaný správou katastra z dôvodu, že nebolo preukázané, že tento plán bol konečným pridelovým plánom, bolo povinnosťou správneho orgánu zamerať svoju pozornosť k dôkazom predkladaných žalobcom preukazujúcich vlastníctvo k týmto pozemkom, poprípade vykonať ďalšie dokazovanie za účelom preukázania vlastníctva k týmto pozemkom a za účelom ich grafického a polohového zistenia doplniť dokazovanie aj výsluchom svedkov, overením ich správnosti a pravdivosti prípadne aj na ohliadke na mieste samom.

Skutkové okolnosti vyplývajúce z administratívneho spisu nepotvrdzujú správnosť záverov správnych orgánov oboch stupňov, pokiaľ žalobou napadnutými rozhodnutiami zamietli námietky žalobcu proti výpisu z návrhu registra obnovennej evidencie pozemkov v k. ú. D.. Správny orgán prvého stupňa si pre ustálenie svojho právneho záveru o nedôvodnosti námietok žalobcu nezadovážil dostatok skutkových podkladov, v konaní predchádzajúceho vypracovaniu návrhu registra obnovennej evidencie pozemkov v k. ú. D. nie je zrejmalá súčinnosť so žalobcom ako s účastníkom ROEP-u, ktorá skutočnosť má za následok nedostatočne zistený stav vo veci, podmieňujúci nezákonnosť rozhodnutia o zamietnutí námietok.

Najvyšší súd z dôvodov uvedených vyššie považoval námietky žalobcu vznesené v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa za relevantné na vyhovenie jeho odvolacieho návrhu, a preto pokiaľ súd prvého stupňa žalobu zamietol, odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu podľa § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. zmenil tak, že žalobou napadnuté rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu podľa § 250j ods. 2 písm. a/, b/, c/ O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 S.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania, pretože bol v konaní úspešný. Odvolací súd mu priznal náhradu trov konania, ktoré vyplývali zo spisu (§ 246c ods. 1 v spojení s § 151 ods. 2 O.s.p.), a to náhradu za zaplatený súdny poplatok za žalobu v sume 70,- eur a za odvolanie v sume 70,- eur, teda

v celosti 140,- eur. Žalobcovi nepriznal náhradu trov, ktoré mu vznikli právnym zastúpením, keďže jeho právny zástupca náhradu trov konania síce uplatnil v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa, avšak ich výšku v odvolaní a ani dodatočne v zákone určenej lehote nevyčíslil postupom podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1, 2 O.s.p..

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.